

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Ι Ζ ' .

Περί τῆς Εὐρώπης .

Ι. **Ω** Νομάδι Εὐρώπῃ ἀπὸ τῆς Θυγατρὸς τῆ Ὠκεανῆ καὶ τῆς Τηθύος, ἢ τῆς Ἀγήτορος τῆ Βασιλέως τῆς Τυρείων, καὶ τῆς Ἀδελφῆς τῆ Κάδμου, τὴν ὁποίαν ἀγαπήσας ὁ ἀσελγῆς Ζεὺς, ἤρπαξε, καὶ τὴν ἔφερε μὲ εἶνα Κανάβι, τὸ ὁποῖον εἶχε ὀνομασίαν, ἢ σημεῖον Ταύρου, εἰς τὴν Κρήτην. ἀπὸ τῆ ὁποίας λαβόντες ἀφορμὴν οἱ Ποιναὶ ἔπλασαν μυθικῶς, ὅτι ὁ Ζεὺς μετεμορφώθη εἰς ἡμέρον καὶ ταπεινὸν Ταῦρον, καὶ ἐπῆρσα ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην τε τὴν Εὐρώπην, τὴν ὁποίαν ἐπέρασεν εἰς τὴν Κρήτην, διὰ τῆ Πελάγους, καὶ εἰς τὴν αὐτῆς, ἔδωκε τὸ ὄνομάτης, εἰς ἐτῆ.

(μύτιω), καὶ ὡς ἐπὶ τῷ πλείστον σφίματι, καὶ ἔτσι ὀνομάζονται Αἰθιοπίοι Γενεά.

Δ. Οἱ ἐπίλοιποι Ἀμερικανοὶ, αὐτοὶ εἶναι ὡς ἐπὶ τῷ πλείστον ὡς πρὸς τὴν ὄψιν τῶ σώματός των Χαλκόχρωοι, ἔ διαφορετικοὶ, ἐπειδὴ ἔ δια τῶς τέχνης δίδουσι διαφορετικῶν μορφῶν ἔ χῆμα τῆς κεφαλῆς, καὶ φροσώπια, ἔ τῶν τειχῶν ἔ ἔτσι ὀνομάζονται Ἀμερικανιοὶ Γενεά.

Ε. Οἱ ἐγκάτωικοι τῶν νήσων τῶ Νοτίου Ὠκεανῆ, ἔτσι τῆς Γαληνικῆς θαλάσσης, τῶ Πέμπτης μέρους τῶ Κόσμου δηλ. ἔτσι εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῷ πλείστον Ἐλαίχρωοι, ἔχοντες πλατεῖαν τὴν ῥίνα, μεγάλον τὸ σῶμα, ἔ τὸ τεῖχοςμα πυκνόν, ἔ ὀνομάζονται Μαλαίτιοι Γενεά.

Κατὰ πείτῳ λοιπὸν τὴν εἰς Πέστε καθολικὰ εἶδη διαίρεσιν τῶ ἀνδρωπίνου Γένους, οἱ ἐγκάτωικοι τῶν δύο πολικῶν Κύκλων, δευ' ἀποτελεῦσιν ἕδεν ἄλλο εἶδος, καθὼς ποιοὶ τῶν Φυσιολόγων ἠθέλησαν, ἐκτὸς μόνον, ὅτι οἱ ἐγκάτωικοι τῶ Βορείου ἔ Νοτίου Πόλου διακρίνονται τῶν ἄλλων διὰ τῆς σμικρότητος τῶ ἀναστήματος τῶ σώματός των, τὸ ὁποῖον συνίσταται σχεδὸν ἐκ πρὸς ἄνω ποδῶν μήκους ἔτι δὲ καὶ οἱ πρὸς τὸν Νότιον Πόλον ἐγκάτωικοι τῶ Πέστραῖς εἶναι ἀχημότατοι καὶ κατὰ τὴν ὄψιν καὶ κατὰ τὸν χηματισμὸν τῶ σώματός των ἔξ ἐναντίας δὲ οἱ ἐγκάτωικοι τῶ Βορείου Πόλου, καθὼς οἱ Γροελανδοὶ, ὡς πρὸς τὸν σμικρότητα των, τὰ μέλη αὐτῶν ἔχουσιν ἀνάλογον συμμετείαν.

ἐπὶ τὸ Μέρος τῆς Γῆς, ὀνομάσας αὐτὸ Εὐρώπῳ· τὸ ὁποῖον ὄνομα σώζεται ἕως τῆς σήμερον, μὲ ὅλον ὅπερ πρότερον ὠνομάζετο καὶ μὲ ἄλλα ὀνόματα, οἷον, εἶπειν, Ἰαφεθία, ἀπὸ τῆ Ἰάφεθ τῆ Τίε τῆ Νῶε. Γαλατίαν τὴν καλεῖ ὁ Σικελιώτης Διόδωρος, εἰς τιμὴν τῆς Γαλατῶν· ὁ Πτολεμαῖος Κελτικὴν, εἰς τιμὴν τῆς Κελτῶν· ὁ Θεόκριτος Τυρίαν, εἰς τιμὴν τῆς Τύρων, καὶ ἄλλοι ἄλλως· ἄλλοι θέλουσι γὰ ὀνομάσθαι Εὐρώπη ἀπὸ τῆ Εὐρώπος τοῦ Βασιλέως τῆς Σικυονίων, τὸν ὁποῖον λογιάζουσι γὰ ἔβασίλευσεν εἰς τὸν καιρὸν τῆ Ἀβραάμ· ὁ δὲ Ἡρόδοτος γράφει Βιβλίῳ δ' ὅτι ἀδηλόν εἶναι εἰς τὰς Ἀνθρώπους, πόθεν γὰ ἐτέθη τὸ ὄνομα, καὶ ὑπὸ τίνος· εἶναι καὶ τινὲς ὅπερ λέγουσιν, ὅτι Εὐρώπη γὰ ἐκλήθη, ὡσαύτ γὰ εἶπῆς Εὐρώπη, τουτέστι λευκόπρῶπος, ἀπὸ τῆ ἔχειν Ἀνθρώπους πρόσωπον λευκὸν ἔχοντας· ἢ ἄλλως πως.

2. Ἐχει Ὅρος ἡ Εὐρώπη ἀπ' Ἀνατολῶν μὲν, ὅχι τὸ ἔσθον διωρισμένης, ἀλλὰ κατὰ τὰς περισσότερας τῆς Γεωγραφῶν ἐπέτας: τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, τὸν Ἑλλάσποντον, τὴν Προποντίδα, τὸν Θρακικὸν Βόσπορον, τὸν Εὐξείνον Πόρτον, τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, τὴν Μαιώτιδα Λίμνην, τὰς Ἐκβολὰς τῆς Ταναΐδος Ποταμῆ· κακεῖθεν ἔλκεται μία γραμμὴ τῆ ἐπινοία, μέχρι τῆ Ὀβίε Ποταμῆ· ἢ κατ' ἄλλως, μέχρι τῆς Λεβκῆς Θαλάσσης, ἢτοι τῆ Ῥωσικῆς Κόλπε, διὰ τῆς ὁποίας διαμερίζεται τῆς Ἀσίας· ἀπὸ δὲ τῆς Μεσημβρίας ἔχει τὴν Ἐσωτερικὴν Θάλασσαν, τὸν Ἡράκλειον Πορθμὸν, καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· ἀπὸ Δυσμῶν ὁμοίως τὸν αὐτὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· τὸν ἄλταϊον ἀπὸ τῆ Βορέως ἔχει τὸν Ὑπερβόρειον Ὠκεανόν, ἢτοι τὸν Παγωμῆον· ὁμοίως καὶ Ἐπαρχίας ἔχει ἀπὸ μὲν Δυσμῶν τὴν Ἰαπωνίαν, ἀπὸ δὲ Βορέως τὴν Γαλίαν, τὴν Γερμανίαν, καὶ τὴν Σαρματίαν· Ἀπὸ Μεσημβρίας τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὴν Λομπαρδίαν, καὶ κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς, ἔχει τὸ Ἰλλυρικόν, τὴν Μοισίαν, τὴν

Δακίαν, τὴν Παγονίαν, τὴν Πολορίαν, καὶ τὰ ἕξῃς . πρὸς
τύποις ἰσέον .

3. "Οτι

Ποταμοὶ ἔ' Ὀρη διάσημα ὡς Εὐρώπης .

Εἰς κἀκε μέρους ὡς γήινος Σφαίρας ἀείσκονται ὄγκοι τινὲς πολλὰ
ὄψηλοι ὡς ὁποῖα ἐκπηγάζουσιν Ὀρη καὶ Βερά, καὶ αὐτῶν οἱ κλόνοι
Συραὶ λέγονται, αἱ ὁποῖα διὰ πολλῶν αἰτιῶν, κατὰ τὴν Φυσικὴν, προ-
ξενῶσι αἰε πηγὰς τῶν ποταμῶν. Εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν ὁποίαν ἔ'
οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ἔχουσι μικρότερον διάστημα, αἱ αὐτῶν Ὀρη εἰσὶν αἱ
Ἄλπεις, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη Συρὰ ἐκτείνεται πρὸς βορὰν μέχρι τῆς
Καρπαθίων ὄρων εἰς τὴν Θυγγαρίαν, ἔ' ἐκείθεν μέχρι τῆς ὄρει Βαλ-
δαί πλησίον τῆς Μόσκας, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκπηγάζουσιν οἱ ποταμοὶ ἕσσι'
ὁ Βόλγας, ὅσιν μετὰ τὸ διάστημα 650. λεγῶν χύνεται πρὸς Νότον εἰς
τὴν Καστίαν θάλασσαν ὁ Τανάϊς, (Δόν) μετὰ 400. λεγ. διάστημα
χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἀζόφ. ὁ Δούνας ὅσιν χύνεται εἰς τὴν
λακκὴν θάλασσαν πλησίον τῆς Ἀρχαγγέλου. ὁ Ἴσπερος Δούνας ὅσιν χύνε-
ται εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. ὁ Νίπρος, ὁ Βῶγος, ὁ Νίερος, καὶ
ὁ Πρῶτος, οἱ τινὲς χυῶνται εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν.

Ἡ δεύτερη ἐκτείνεται πρὸς τὴν Γερμανίαν ἔξ ἧς ἐκπηγάζουσιν ὁ
Βίσελκας, ὁ Ὀδερ, ἡ Ἐλβα, καὶ ὁ Βίσερ, οἱ τινὲς χυῶνται πρὸς
βορὰν εἰς τὴν Βαλτικὴν ὁ Δραῦνος καὶ ὁ Σάνας, οἱ τινὲς εἰσβάλλου-
σιν εἰς τὴν Δάναβιν. Ἐκ αὐτῆς ἐκτείνεται ἄλλος τις κλόνος ὅσιν ὑπο-
διαίρμενος εἰς ἄλλους, ὁ εἰς διαρῶν τὴν Ὀράκην ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας
καταντᾷ μέχρι τῆς Μαύρης θαλάσσης ὅπως ἀποτελεῖ τὸ Ἀκρωτήριο τῆς
Αἰμονος, ὅσιν ὁπὸ τῆς Τύρκων Κοτζιά Μπαλκαν λέγεται ὁ δά-
περος εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρον ἔξ ἧς ἐκπηγάζουσιν ὁ Εὐρος ὁ
Στρώμων, ἔ' ὁ Ἀξίος, ἔ' ὁ τρίτος καταντῶν εἰς τὴν Θιβαλίαν ἀπο-
τελεῖ τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διάσημα ὄρη τῶν Ὀλυμπον, τῶν Πίνδον,
τῶν Ὄσσαν, καὶ τῶν Πύλων, ἔ' τῶν Παρνασσῶν εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἔξ
ἧς ἐκπηγάζουσιν ὁ Πηνειός, ὁ Σπερχειός, καὶ ὁ Ἀχελῷος καὶ τέλος εἰς
τὴν θάλασσαν, ὅπως χηματίζει αἰε νῆσους τῆς Αἰγαίου πελάγους μέχρι
τῆς Ῥόδου αἱ ὁποῖα νῆσοι ἔδεν ἄλλο εἰσὶ, εἰμὴ κορυφαὶ βουνῶν.

Τὸ βυθὸν τῆς αἰγίης Γοθάρδου τῆς Ἄλπεων καὶ οἱ κλόνοι αὐτῶν δίδου-
σι αἰε πηγὰς τῆς Δυναβενος, ὅσιν μετὰ τὸ διάστημα πρὸς ἀνατολὰς 450.
λεγῶν, χυῶνται εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν τῆς Ῥήνης πρὸς βορὰν.
ἕσιν χυῶνται εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν πλησίον τῆς Ὀλλανδίας.
τῆς Ῥῶνης, ὅσιν χύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον εἰς τὸν κίλιον τῆς Λιόν.
καὶ τῆς Πάδου (Πῶ) ὅσιν χυῶνται εἰς τὸ Ἀδριατικόν.

Ἡ τρίτη Συρὰ τῶν Ἄλπεων ἐκτείνεται πρὸς τὴν Γαλίαν κατὰ
μῆκος τῆς Ῥήνης, ἣτις χηματίζει τὰ ὄρη Βόσγες, ἔξ ἧς ἐκπηγάζουσιν
ἡ Μορσέλλα καὶ ἡ Μῶσα.

Η'

3. Ὅτι οἱ Ἀρχαιοτάτοι τῶν Ἑλλήνων Ξυγγραφεῖς, τὸ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Βόρειου Μέρους, κατέετο τὸ ἐκ τῆς Κασπίας Θαλάσσης Μέρος, (τὴν ὁποίαν ἐλογιάζον νὰ εἶναι Κόλπος, καὶ διὰ τούτο, καὶ Ὅρον μεταξύ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.) τὸν Εὐξείνιον Πόντον, τὸν Ἰστρον Ποταμὸν, τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, τὰς Ἀλπεις καὶ Ὅρη, τὴν Ἑσπερικὴν Θάλασσαν, καθὼς αὕτη ποτίζει τὴν Ἰσπανίαν, καὶ τὴν Γαλίαν, ταῦτα πάντα ἐδιαίρουσαν εἰς τρία γένη Ἔθνων, καὶ ὀνόματα, δηλαδή εἰς τὰς Ἀρμασσοὺς, εἰς τὰς Σαρμάτας, καὶ εἰς τὰς Ὑπερβορεῖς. καὶ τὰς μὲν Ἀρμασσοὺς ἔθετο εἰς τὰ Στόματα τῆς Κασπίας Θαλάσσης. πλησιοχώρους ἐπέπων πρὸς Δυσμὰς ἔθετο τὰς Σαρμάτας. μετὰ τούτους, μέχρι τῶν Ἀτλαντικῶν Ὠκεανῶν, καὶ τῶν Περσῶν τῶν Γαδείρων, ἔθετο τὰς Ὑπερβορεῖς. καὶ μετὰ τὸ ὄνομα αὐτῶν, περιελάμβανον τὰς Ἰλλυρίους, τὰς Γερμανούς, τοὺς Γάλλους, τοὺς Ἰσπανούς, καὶ τὰς Βρετανούς, τὰ ὁποῖα Ἔθνη μετὰ ταῦτα, μετὰ ἓνα ὄνομα, Κελτοὶ ὠνομάθησαν, καὶ αὐτὸ τὸ Μέρος τῆς Εὐρώπης Κελτικόν.

4. Ἐξομοιοῦται ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸ σχῆμα, καθὼς λέγει ὁ Στράβων, μετὰ Δράκοντα ἰπτάμετον, τὸ ὁποῖον κεφαλὴ εἶναι ἡ Ἰσπανία, λαιμὸς ἡ Γαλία, σῆθος ἡ Γερμανία, πτέρυγες δεξιά καὶ ἀριστερά, εἶναι ἡ Ἰταλία, καὶ ἡ

Ἡ σελήνη σχηματίζει τὰ ὄρη Γούρα, ἐξ ὧν ἐκπηγάζουσιν, Ἡ Μάρπη, ὁ Σείας, ἡ Σαών, ἔ' ὁ Δύπ.

Ἐκ τῶν Ἀλπειῶν ἐπι ἐκπηγάζουσιν ὁ Ἰσῆρης, ἔ' ἡ Δουραῖνα.

Αἱ Σειβλῶναι σχηματίζουσι σχεδὸν πᾶν κέντρον τῶν ὀρίων τῆς Γαλίας, ἐξ ὧν ἐκπηγάζουσιν ὁ Λοῦρ, ὁ Ἀλιέρ, ὁ Σιέρ, ἡ Βιέννα, ἡ Δορδῶνη, ὁ Τάρν, κ. τ. λ.

Τὰ Πυρρηνναῖα ὄρη τὰ ὁποῖα διαχωρίζουσι τὴν Γαλίαν ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας δίδουσι τὰς πηγὰς εἰς τὸν Γαρῶν, Ἀρριέζε, Ἀδούρ, Ἀύδε, κ. τ. τ.

Εἰς τὴν μεγάλην χερσονήσον τῆς Εὐρώπης, ἣτις καλεῖται Ἰσπανία ἐκτείνεται μία Σειρὰ τῶν Πυρρηνναίων, ἐξ ἧς ἀναβλύζουσιν ὁ Ἰβηρ (Ἑβραῖ), ὁ Δάρος, ὁ Τάχης, ὁ Μίνιος κ. τ. λ.

ἡ Κιμβρική Χερσόνησος, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα, εἶναι ἡ Πολωνία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ἑλλάς, καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτῆς Ἐπαρχίαι, μέχρι τῆς Ἀσίας. τὴν δὲ Κυρτὴν ἔραν αὐτῶν, παρῆσιν ἡ Χερσόνησος ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἡ Νοβεργία, ἡ Σουηκία, ἡ Φιλανδία, καὶ ἄλλαι· οἱ δὲ μεταγενέστεροι Γεωγράφοι τὴν εἰςμοιάζουσι κατὰ τὸ σχῆμα μὲ Γνωαῖκα, ὅπῃ νὰ κἀθεταί εἰς Ὄρόνον, τῆς ὁποίας κεφαλὴ εἶναι ἡ Ἰαπωνία, λαιμὸς ἡ ἐξωτερικὴ Γαλλία, καθὸ μέρος ὑπόκειται εἰς τὰ Πυρρῶα Ὄρη, εἵθος αὐτῆ ἡ Γαλλία, βραχίωνες ἡ Ἰταλία, καὶ Βρετανία, κοιλία ἡ Γερμανία, ὀμφαλὸς ἡ Βοεμία, τὸ λοιπὸν σῶμα, ὅπῃ σκεπάζεται μὲ πλατῆα φορέματα περὶ τὸν Ὄρόνον, εἶναι ἡ Νορβηγία, ἡ Δανία, ἡ Σουηκία, ἡ Φιννία, ἡ Λιθονία, ἡ Λιθανία, ἡ Πρωσία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Σκλαβονία, ἡ Κροατία, ἡ Δαλματία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Σερβία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Τρανσυλβανία, ἡ Βλαχία, ἡ Μολδαυία, ἡ μικρὰ Ταρταρία, καὶ ἡ Μοσκοβία, καὶ εἴτι ἄλλη παρὰ ταύτας εἶναι Ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Ι Η'.

Περὶ Διαίρεσεως τῆς Εὐρώπης.

Ι. Ἡ Εὐρώπη διαίρεται ὄχι μόνον κατὰ τὰς διαφόρας Ἐπαρχίας ὅπῃ ἔχει, ἀλλ' ἀκόμι καὶ κατὰ τὰ διάφορα Βασίλεια, καὶ Πριγκιπάτα, ὅπῃ εἰς αὐτὴν εἶναι, τὴν ὁποίαν διαίρεσιν δέχονται οἱ νῦν Γεωγράφοι· ἀπαριθμῶνται Αὐθεντάτα τῆς Εὐρώπης ταῦτα· τρεῖς Αὐτοκράτορες, ὁ εἰς τῆς Ἀνατολῆς, δηλαδὴ ὁ Τῦρκος, καὶ ὁ ἄλλος τῆς Γερμανίας, ὁ Ἰμπερατῶρος, καὶ τρίτος τῆς Μοσκοβίας· ὀνέα Βασιλεῖς, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Γαλλίας, (α) τῆς Βρετανίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Δανιμαρκαίας,

(α) Καὶ ἔτις ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ, ἴδε ἐν τῇ περὶ Γαλλίας.

κας, τῆς Σακκίας, τῆς Βοεμίας, καὶ ὁ νεώσι τῆς Οὐγγα-
 ρίας, ἤτοι τῆς Παγονίας, σφραγίσ ἐν ἔτει 1688. τῆ 9. τῆ
 Δεκεμβρίου. Δῆκας, πρὸς εἶναι εἰς τὴν Ἰταλίαν, τῆς
 Σαυοίας, τῆς Μάπτας, τῆς Μόδονας, τῆς Πάρμας, καὶ
 τῆς Τοσκάνιας, ὁ ὁποῖος κατ' ἐξοχὴν καλεῖται Μέγας
 Δῆκας. Τέσσαρες εἶναι εἰς τὴν Γερμανίαν, ἤτοι εἰς τὴν
 Ἀλεμανίαν, δηλαδὴ τῆς Βαυιέρας, τῆς Σαξωνίας, τῆ
 Βρανσβίικ, καὶ τῆς Βιτεμβέργ. πρὸς τούτοις εἶναι ἀκόμι ὁ
 Δῆκας τῆς Λορσίας. Θέλουσιν ἀκόμι εἶναι Δῆκας καὶ
 τῆς Τρανσυλβανίας. εἶναι Μαρκέζης εἷας τῶ Βρανδεβῦρ,
 εἷας Κόντες τῶ Παλατίνε τῶ Ρήνε, εἷας Λαυδχεάυιος
 τῆς Ἀσίας, καὶ ἄλλοι πολλότατοι Πείγκιπες, πῶσον εἰς
 τὴν Γερμανίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐπτὰ Ῥεπύμ-
 πλικες, ἤτοι Κοινοότητες, ἢ Ἀριστοκρατίαι, τρεῖς εἰς τὴν
 Ἰταλίαν, τῆς Βενετίας, τῆς Γέννας, τῆς Λέκας, με-
 ταύταις προσίθεται καὶ ἡ τῆς Σαῦ Μαρτίνο, ἀλλὰ σμικρο-
 τάτη ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῶ Πάπα· αἱ ἄλλαι εἶναι τῶν
 Σβιτζέρων, τῶν Ὁλλανδέζων, τῶ Ραγυζιῶ, ἡ ὁποῖα πῶ-
 ρα εἶναι εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶ Αὐτοκράτορος. παρὰ ταύτας
 εἶναι πολλότατοι Πόλεις εἰς τὴν Γερμανίαν, αἱ ὁποῖαι
 κυβερνῶνται ἐλεύθερα, ὡσαύτ με κοινοότητα, καὶ ὀνομάζον-
 ται κατ' ἐξοχὴν Ἐλεύθεραι. Ἀκόμι χρονικὴν ἐξουσίαν
 ἔχουσι, καὶ οὐδεὶς Πόλεις, ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης, καὶ ἄλ-
 λοι τρεῖς Πείγκιπες Ἐκκλησιαστικοί, δηλαδὴ, ὁ Ἀρχιε-
 πίσκοπος τῆς Κολωνίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μαγόν-
 τζας, καὶ τῶ Τρεῦίε. τελευταῖον κατ' ἐξοχὴν εἷας μόνον
 μετρεῖται Ἀρχιδῆξ, τῆς Αὐστρίας δηλαδὴ, ὁ αὐτὸς εἶναι
 καὶ πῶρα Αὐτοκράτωρ· ἀφίνουσι γὰρ ἀπαρθεῖν τὸν Δῆκα
 τῆς Μολδαυίας, ἤτοι τὸν Πογδάμπεϊ, καὶ τὸν Δῆκα τῆς
 Βλαχίας, ἤτοι τὸν Βλάχμπεϊ, οἱ ὁποῖοι ὑποτάσσονται εἰς
 τὸν Τῦρκον, τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ἀνατολῆς.

2. Τέσσαρες Διάλεκτοι εἶναι εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ
 πρῶται, ἐκ τῶν ἐποίων ἀναφύονται αἱ ἄλλαι, ἢ Ἑλληνι-
 κή,

κή, ἡ Λατινική, ἡ Τότωνική, καὶ ἡ Σλαυονική. ἡ Ἑλληνική ὁμιλεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰς Νήσους, εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Θράκην, καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς τόπους ἀγκαλὰ καὶ ὄχι ἡ ἀκραιβής, καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλληνική Διάλεκτος, ἀλλ' ἡ διεφθαρμένη, ἣτις τὴν τοιαύτην διαφορὰν ἀρχῆθεν ἔλαβον, ἀφ' ἧς διπλαθὴ ἤρξατο ἡ Ἑλλάς να πολεμῆται ὑπὸ τῶν Ἑθνῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Ἡ Λατινική εἰς τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν, Ἰσπανίαν, καὶ ἐν ἄλλοις (ἀλλὰ καὶ αὕτη κατακερματιθεῖσα ἀπετέλεσε τὰς νῦν ἐν τῇ μεσημβρινῇ Εὐρώπῃ τοπικὰς διαλέκτους). Ἡ Τότωνική διαιρεῖται εἰς Γερμανικὴν καὶ εἰς Δανικὴν. καὶ τὴν Γερμανικὴν λαλοῦσιν εἰς τὴν Ἀνωτέραν, καὶ Κατωτέραν Γερμανίαν, καὶ εἰς τὴν Ἑγγλιτέραν τὴν Δανικὴν, εἰς τὴν Δανιμάρκαν, εἰς τὴν Σουηδικίαν, καὶ εἰς ἄλλας Βορείας τόπους. Ἡ Σλαυονική ἐκτείνεται εἰς τὸ λοιπὸν Μῆρος τῆς Εὐρώπης· λαλεῖται ἀκόμη καὶ ἡ Τυρκικὴ Διάλεκτος εἰς τὰς τόπους, ὅπῃ ὀρίζει ὁ Τῦρκος. Ὁμοίως καὶ τρεῖς Ὄρησκεῖαι εἶναι εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς εἴρηται, τῆς Χερσῆς, τῆς Μωάμεθ, καὶ τῆς Μωσέως· τῆς τῆς Χερσῆς, Ἑβραῖοι, καὶ Τῦρκοι.

3. Ἐχει ἡ Εὐρώπη προτερήματα τῶν ἄλλων Μερῶν τοῦ Κόσμου, καὶ κατὰ τὴν ἀφοσίαν τῆς τέχνης, καὶ κατὰ τὴν ἀρασίαν τῆς αἰέρος, καὶ κατὰ τὴν μεγαλαορέπειαν τῆς κτισμάτων· ὁμοίως ὑπερβαίνει καὶ μὲν τὸ πλῆθος, σχεδὸν τὸ ἀπειρον, τῶν Ἀνθρώπων· εἰς τὰς ὁποίας πάντοτε ἔλαμψαν αἱ Ἀρεταὶ· καὶ δ' ὀδοκίμησαν εἰς τὰ Ἡθῆ, καὶ εἰς τὰς Ἐπιστήμας, καὶ εἰς τὰ Ὀπλα, καὶ εἰς εἴτι ἄλλο ὠφέλιμον τοῖς ἀνθρώποις. Εὐρέθισαν εἰς αὐτὴν σχεδὸν ὅλαι αἱ ἐπαγεταὶ Τέχναι, καὶ μάλιστα ἡ Ναυτικὴ Πυξίς, οἱ Τύποι ἐν ἔτει 1440, ἡ Πυρίτις Κόνις, ὑπότινος Μπερτέλδου, ἐν ἔτει 1380, τὰ δὲ αὐτῆς πολεμικὰ Ὀργανα, καὶ τὰ παρὰ πλῆσια· καθὼς καὶ ὁ Στράβων λέγει Βιβλίῳ β'. Ἡ Εὐρώπη ἔχει πολὺ τὸ σοφόν, καὶ ἐντεχρον τῆς βίης, κα-

ὅθεν Ἐλλήνες, καὶ Μακεδόνες, καὶ Ῥωμαῖοι ἔχει δὲ
 καὶ τὸ ἐν τῇ δεινῇ αὐτῆς μάχιμον γινόμενον, καὶ τὸ ἐν τῇ
 πεδίαδι εὐφορον, καὶ κάρπιμον, καὶ διὰ τὸ αἰεὶ ἐστὶ τῆς
 ἄλλων Γαιῶν, καὶ ἐτι διὰ τὰ Μέταλλα. Τίθεται ὑπὸ
 τῶ Πτολεμαίου, ἀναμεταξὺ τῶ δ' καὶ θ'. Κλίματος, εἰς τὸν
 α'. καὶ α'. Παράλληλον, ἀνάμεσα εἰς τὰς Μοίρας τῶ
 Πλάτους, τῆς 36, καὶ τῆς 54, καὶ τῶ Μήκους τῆς 17,
 καὶ τῆς 61, κατὰ δὲ τὰς Νεωτέρους ἐκτείνεται κατὰ τὸ Βό-
 ρειον Πλάτους, ἀπὸ τὰς 35, ἕως σχεδὸν τῆς 72. καὶ κατὰ
 τὸ Μήκος, ἀνάμεσα εἰς τὰς 10, καὶ 100 εἶναι μεγάλη
 κατὰ τὸ Μάκρος, ἀπὸ τὸ Ἱερὸν Ἀκρωτήριον ἕτοι ἀπὸ τὸ
 Κάβο Σαν Βικέντε, ἕως εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶ Ὀβίε Ποτ.
 κατὰ τὸν Κλεβέρ. Μίλια 3600, κατὰ δὲ τὸ Πλάτος,
 ἀπὸ τὸ Ἀρχιπέλαγος, ἕως εἰς τὸν Δυτικὸν Ὠκεανὸν,
 Μίλια 1200, κατὰ τὸν Ἰωάννου Βυτέρου ὁ δὲ Ἰανσώ-
 νιος εἰς τὸν α'. Τόμον πῶν Ἀτλαύτων Φύλλ. δ' λέγει, νὰ
 εἶναι ἀπὸ τὰ σώματα τῶ Ὀβίε Ποταμοῦ, ἕως εἰς τὸ Ἱερὸν
 Ἀκρωτήριον, ἕτοι τῶ Ἀγίε Οὐικεντίου Μίλ. Ἰταλικά
 3600, τὸ δὲ Πλάτος, ἀπὸ τὸ Ματαπαῦ Ἀκρωτήριον,
 τὸ πλέον Μεσημβρινὸν τῶ Μωρέως, ἕως εἰς τὸ Νοῦρε
 Καέπ, Μίλ. Ἰταλ. 2200, ὁμοίως καὶ ἄλλοι ἄλλως θέ-
 λουσιν. ἔχει Μεταλλείας κάθε Μετάλλου, μάλιστα Σιδή-
 ρου, καὶ σχεδὸν δὲ τῆς λείπεται κανεὶα ἀναγκαῖον, τὸσον
 διὰ τὴν τροφίαν τῶ ἀνθρώπων, ὅσον καὶ πρὸς ἄλλου τρυ-
 φίαν, καὶ χηρῶν. Ἀρχόμεθα ἔν ἡμεῖς ἐφεξῆς νὰ εἰπῶμεν,
 καὶ νὰ ὁδηλώσωμεν ἐν τῶ Δυτικωτάτων αὐτῆς Μερῶν, φυ-
 λάττοντες τὴν τάξιν πῶν Ἐπαρχιῶν, ὅχι μόνον κατὰ τὸν
 λόγον τῆς Δεσποτείας, ἀλλὰ καὶ τῆς Θεσεως, ἐπόμενοι
 μὲ ἐπιμέλειαν διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐκεῖνα ὅπῃ μᾶς ἔγρα-
 ψαν, καὶ ἐσημείωσαν οἱ Ἀκρίβεις πῶν Γεωγράφων, πρὸς
 ταύτης τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Γεωγραφίας, ἡ ἀπὸ χεῖρας
 αἱ ἔχοντες, θέλομεν γνωρίσει ὅχι μόνον τὰς Πόλεις,
 καὶ Τόπους, καὶ τὰ λοιπὰ, ἀλλὰ τινὸς κινδυνώδους ὁδοιπο-
 ρίας,

είας, κὴ κόπυ, ἀλλ' ἀκόμι κὴ διαφορὰς Ἰσοείας παλαιὰς τε κὴ νέας, κὴ εἴτι ἄλλο ἐπωφελές κὴ χρήσιμον εἶναι. Πρὸς ταῦτοις ἴσέον, ὅτι παρὰ τοῖς Λατίνοις τὸ Ἰῶτα σοιχεῖον, ἐπομνύε φωνήεντος, δυνάμιν ἔχει συμφώνη ἐν τῇ προφορᾷ, οἷον Ἰωάννης, Γωάννης· ὁμοίως κὴ ἡ Οὐ· δίφθογγος, ἐπομνύε φωνήεντος, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ β'. ἐν τῇ προφορᾷ· οἷον Οὐάρρων Βάρρων, Οὐαλέριος Βαλέριος, Οὐόλσκοι Βόλσκοι· διὰ ταῦτο τὰ ἐφεξῆς γεγόμενα Λατινικὰ ὀνόματα διὰ τῶ α. κὴ ἐχί διὰ τῶ β', πρέπει γὰρ προφέρεται ὡσαύτ' ἢ ἦσαν γεγραμμένα διὰ τῶ β'.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ Γ Ε Ν Ι Κ Α Ι .

Ἡ Εὐρώπη, τὸ μικρότερον μέρος τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ Κόσμου, εἶναι ἡ περὶφημος, διότι ἐγέννησε ἔργον ἀκόμι μεγάλας ἀνδρας οἱ τινες διὰ τὰς μεγάλας αὐτῶν ἀρετὰς καὶ κατορθώματα, διὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, διὰ τὴν ἀρχαιοτάτην πύξιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς δυνάμεις τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, ἐκδειάζονται πανταχῶς, καὶ θαυμάζονται παρὰ τῶν ἐγκατοίκων τῆς ἄλλης μερῶν τῆς Σφαιρας μας. διότι τὸ ἐφάρτικόν καὶ τὸ γεννητικόν αὐτῶν πύξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς φαίνεται ὅτι εἶναι ἐμφυτον, καὶ ὅτι ἡ φύσις μόνον εἰς αὐτὰς τὸ ἐχάριστον. Ἡ φρὸς τὰς μαθήσεις ὀρεξίς, ἡ φρὸς τὰς τέχνας ἔπιστήμας φροθυμία καὶ ἐπιποθέσις αὐτῶν, ὑπερβαίνει καθόλου καὶ δε φροθυμῶ καὶ ἐπιποθέσις τῶν ἄλλων.

Εἶναι βέβαιον ὅμως, ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἀσῖανοὶ κὴ Αἰγύπτιοι ἦσαν οἱ φρῶτοι ἐκείνοι οἱ τινες ἔδωκαν ἀρχὰς τινὰς εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, εἰς τὴν Νομαδικὴν καὶ Οἰκητικὴν, οἱ τινες ἠμέρωσαν τροπον τινα τὰ ἄγρια ἢ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἄλλως ὅταν ἐφάνησαν οἱ Ἕλληες εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπέδειχθη ὁ βαθμὸς τῆς ἀρχαιοτάτης αὐτῶν, ἔῃ ἡ ἐπιποθέσις αὐτῶν πύξιν, τῆς ὁποῖον ἡ Ἰσοεία κὴ τὰ σοφὰ Συγγράμματα μέχρι τῆς σύμπερον εἰσὶν οἱ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, καθ' ὅλα τὰ εἶδη τῆς μαθήσεως. οἱ διάδοχοι αὐτῶν οἱ νεώτεροι Εὐρωπαῖοι, πλετισμένοι ἀπὸ τῆς παλαιῆς Συγγράμματα, βοηθούμενοι ἔῃ ἀπὸ τῆς τῆς Εὐρώπης φυσικῆς φροτερήματα, ἐφάρησαν ἔῃ ἄλλαι τέχνας ἀναγκασιότατας εἰς τὸν ἀνθρώπον, οἷον τὴν ναυτικὴν Πύξιν (τὴν Πύξιν) τὴν Τυπογραφίαν, κ. τ. λ. ἐπροχώρησαν εἰς τὰς Ἐπιστήμας ὡσον, ὡσε δὲ δικαίως ἐμπορεῖ γὰρ εἶπῃ τινὰς, ἔστι οἱ γὰρ ὑπερέβηκαν τῆς πατέρων.

Ὡς πρὸς τὴν Γεωγραφίαν οἱ παλαιοὶ ὄντες εἰσὶν ὑπερμεγέθεις β.π.θ. μίσην, δὲν ἐγνώριζον σχεδὸν πᾶν ἡμισυ τῆς Σφαίρας μας, καθὼς καὶ ὁ Συγγραφεὺς μας ἀνωτέρω εἶπεν, ἀπ' οἱ νεώτεροι γνωρίζουσι σχεδὸν ὅλην αὐτὴν τὴν σφαῖραν μας. Ἡ Ρωμαϊκὴ δυνάμις ἐξαπλώθησα εἰς τὴν Ταρταρίαν ἀνεκάλυψεν ὅλας ἐκεῖνας αἰεὶ ἐκστραμείας πεδιάδας, αἰεὶ ὅποιαι οἱ παλαιοὶ δάλασαν εὐομιζόν εἶναι· ἐξαπλώθησα πρὸς Βορᾶν ἀνεκάλυψεν ὅλα αἰεὶ βόρεια παραθαλάσσια μέχρι τῆς Ἀκρωτείας τῆς διαχωρίζοντος τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικῆν. Ἡ Ἰστανικὴ, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Βρετανικὴ δυνάμις, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν Γεωμετρίαν - Ἀερινομίαν - καὶ Ναυτικῶν ἀνεκάλυψε τὸν νέον Κόσμον τὴν Ἀμερικῆν, αἰεὶ νῆσους καὶ αἰεὶ Γαῖας αἰεὶ Ἀρκτικῆς καὶ Ἀνταρκτικῆς Ὠκεανῶν, κ. τ. λ.

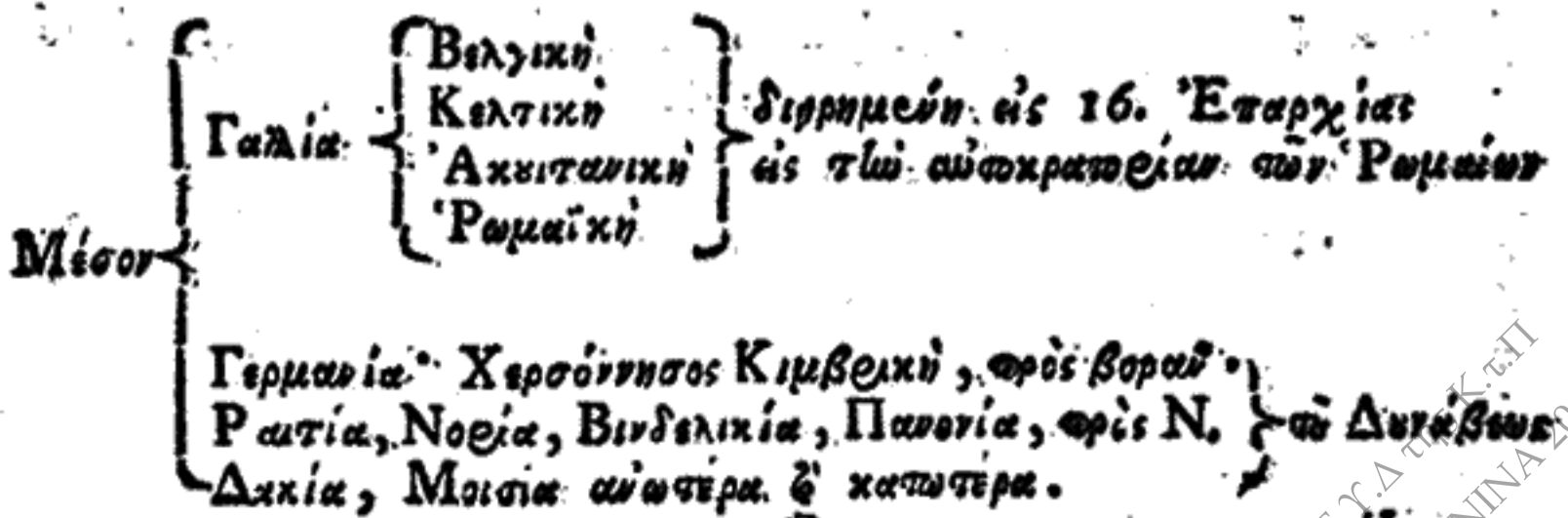
ΦΥΣΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Ἡ Εὐρώπη ἀποπερικυτᾶται ἀπὸ Βορᾶ ἀπὸ τῆς Παγωμένης θάλασσης, ἀπὸ ἀνατολῶν, ἀπὸ τὴν Συραὺν αἰεὶ ὄρει Οὐράλ ἢ τῆς Βόλγας ποταμῆς μέχρι τῆς Ἀζόφ, καὶ τῆς Μαύρης θαλάσσης· ἀπὸ Νότου ἀπὸ τὴν Μισόγειον θάλασσαν, καὶ ἀπὸ Δυσμῶν ἀπὸ τῶν Ἀτλαντικῶν Ὠκεανῶν. Ἡ ἀνωμαλία αἰεὶ χῆμασι τῶν γαιῶν αὐτῆς δὲν μᾶς δίδει μίαν εὐθείαν γραμμῆν κατὰ μῆκος διὰ τὴν ἐμπορίσωμεν ἀκερβῶς καὶ εὐρωμεν τὸ διάστημα τῆς περιμέτρου αὐτῆς, πιθανῶς ὅμως εἶχε 870. λεγῶν ἀπὸ νότον πρὸς βορᾶν, καὶ 1200. ἀπὸ τὴν δύσιν πρὸς ἀνατολᾶς, ὥστε ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς εἶναι περίπου 500,000. λεγῶν.

Αὕτη ἐκτείνεται κατὰ πλάτος ἀπὸ τῆς 36°. βαθμῆς μέχρι τῆς 72°. βορείως· καὶ κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς 8°. μέχρι τῆς 72°. ἀπὸ τῆς καθελοῦ Μισσημβρείου.

Διαίρεσις τῆς Εὐρώπης κατὰ τὰς Παλαιάς.

Πρὸς Βορᾶν. { αἱ Βρετανικαὶ νῆσοι. Σκανδιναβία.
 ● { Σαρματία Εὐρωπαϊκῆ.

Ε.Υ.Δ. Π.Κ.Τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
 'Ισα-

Νότον	}	Ἰαπωνία	{	Ταρακονική
				Βαϊτική
				Λασιπτική
		Ἰαλία	{	Β. Γαλική Κισαλτίνου πέριξ ἔ εὔδον.
		Ν. Ἐτρουρία, ἢ Ἰαλία κυρίας.		
		Ἄν. μεγάλη Ἐλαίς.		
		Ἰαυρία.		Μακεδονία, Δακίη, Θράκη .
		Ἐλαίς .	{	κυρίας Ἐλαίς, Θεσσαλία, Ἕπαιρος
				Ἀκαρνανία, Αἰτωλία, Φοκίς
				Λοκροίς, Βοιωτία, Ἀστική .
				Πελοπόννησοι, Ἀχαΐα, Ἀργολίς, Λακωνία,
				Μησσηνία, Ἠλις, Ἀρκαδία.
		Νῆσοι.		Βαλῆαι, Κύρος, Σαρδῶ .
				Σικελία, Κερκύρα, Κεφαλληνία, Κρήτη .

Κατὰ τὰς Νεωτέρας .

Βόρ.	{	Αἱ Βρεττανικαὶ νῆσοι ὅ ἴσιν Ἀγγλ'α. Δανιμαρκα,
		Σουηδία, Ῥωσία Εὐρωπαϊκή .
Μίσον	{	Φρανσῶν . Ὀλλανδῶν . Ἐλβετία
		Γερμανία, Βοημία, Οὐγγαρία,
		Πρωσία .
Νότ.	{	Πορταγαλία, Ἰαπωνία, Ἰαλία .
		Τουρκία Εὐρωπαϊκή .

Ἐποίας δὲ Ἐπαρχίας περιέχει κάθε βασιλεῖον ταυῶν, ὅρα εἰς τὸ τέλος αὐτῶν παρῶντες Γεωγραφίας αὐτῶν Καθολικῶν Πίνακας .

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Εὐρώπης
κατὰ Μέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Λασιτανίας, ἢ τοῦ τῆς
Πορτογαλλίας.

Ἡ Λασιτανία, ἢ τις καὶ Λασιτανία λέγεται, καὶ καλεῖται ὡς Πορτογαλλία, τὴν κλήσιν λαβύσα ἀπὸ τῆς Λύσα, ἢ Λύσσου καὶ σιωακολύθου τῆς Βάκχου, ἢ κατὰ τὴν Φοινικικὴν Διάλεκτον, ἀπὸ τῆς Ἀμυγδάλων, ὡς τινες οἴονται, εἶναι μία Ἐπαρχία ἐκ τῶν τελῶν τῆς Ἰασηνίας, ὡσαύτως ὅπως αὕτη ἐδιδαιρείτο κατὰ τὴν Ἀρχαίαν εἰς Βαιτικὴν (τὴν ἡποία οὗτος Στέφανος Τυρδιστανίαν καλεῖ, ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς τῶν Τυρδιστανῶν, Λασιτανίαν, καὶ Ταρράκωνησίαν· μετὰ ὅλον ὅπερ δὲ συσσιχθεῖ ἢ νῦν Πορτογαλλία μετὰ τὴν παλαιὰν Λασιτανίαν, ἀλλὰ μόνον τὸ μείζον Μέρος τῆς Λασιτανίας περιέχει καὶ Μέρος τῶν Καλαϊκῶν, ὅτε ὑπὸ τῆς αὐτῶν Ὄρων περιέχεται, καθὼς τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἔσονται καὶ τὰ ἐκτείνεται ἔξω τῆς Δωρῆος Ποταμοῦ, μέχρι τῆς Μινίας, ὅπου τὸ πάλαι ἡ Λασιτανία περιεκλείετο μεταξὺ τῆς Τάγης, καὶ τῆς Κανταβερικῆς Ὠκεανῆς, ἢ μεταξὺ τῆς Δωρῆος, καὶ τῆς Γαδιστανῆς Κόλπου, καθὼς εἰς τὸν καιρὸν τῆς Αὐτοκρατορίας Ῥωμαίων· ὅτε ἄλλοτε Νότον τὰ αὐτὰ σύνορα ἔχει, μετὰ ὅλον ὅπερ τὰ μὴ περιλάβωμεν καὶ τὴν Ἀλγαρβίαν,

βίαν, ἢ ὁποῖα ὑπ' ἄλλων διαίρεται εἰς Βασίλειον ἕτερον, ἀγκαλὰ καὶ αὕτη τώρα ὑπὸ τῆς ἑξουσίας τῆς Πορτογαλλῶν εἶναι. οἱ ὄροι λοιπὸν τῆς Πορτογαλλίας εἶναι, ἀπὸ μὲν Δυσμῶν ὁ Ἀτλαντικὸς Ὠκεανὸς, ὡσαύτ' ἀπὸ Μισσημβρίας ἐκ Μέρους τῆς Ἀλγαρβίας, ἢ ὁποῖα μὲν τῆς Πορτογαλλίας συνέχεται· ἀπὸ δὲ Ἀνατολῶν τὸ Βασίλειον τῆς Λεγιῶνος, ἢ Ἐξτρεμαδέρα, καὶ ἢ Οὐαδαλιτία· καὶ ἀπὸ Βορέως ἢ Γαλλαικία, αἱ ὁποῖαι εἶναι Ἐπαρχίαι τῆς Ἰσπανίας· καὶ τὸ μὲν Μῆκος αὐτῆς εἶναι Μιλίων 120, τὸ δὲ Πλάτος 60, καὶ ἢ Περίμετρος αὐτῆς 880, ἢ κατ' ἄλλως ἄλλως. (α)

2. Λέγουσι τινές, ὅτι Πορτογαλλία ἐκλήθη, ὡσαύτ' εἰπῆς Πόρτε Γαλλόριμ, ἢτοι Λιμὴν τῆς Γαλλῶν, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν ἄκρην αὐτῆς τῆς Θαλάσσης, καὶ ἐξῆλθον πρώτον οἱ ἀνθρώποι, οἱ σαλθούτες ἐκ τῆς Γαλλίας, εἰς Ἀποικίαν ἐκεῖ· ἄλλοι δὲ θέλουσι, καὶ ὠνομάθη ἀπὸ τῆς Καλλαϊκῶν, Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐκατοῖκει τῆς ὄρεινῆς τῆς Ἰβηρίας, δυσμαχώτατον· ἢ κατ' ἄλλως, ἀπὸ τῆς Πόρτε τῆς Γαλλαικίας, (τὸ ὁποῖον εἶναι Πόλις ἔχουσα λιμένα ὀνομαστὸν πρὸς τὸν Δερίαν ποταμ.) καὶ ἀπὸ τῆς πλησίον Κωμοπόλεως Κάλε· Πορτοκαλία ἐκλήθη κατ' ἀρχάς, περὶ τὰ 500, ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ, ὕστερον δὲ μεταβληθέντος τῆς σιχαίης Πορτογαλλία ὠνομάθη.

3. Ἀρχησε τὸ Βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας, κατὰ τὸν τὸν τρόπον· εἰς τὸν καιρὸν, ὅπῃ ὁ Ἐνείκος ὁ Κόμης τῆς Λοθαριγγίας ἔκαμιν εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἀνδραγαθίας μεγάλας κατὰ τῆς Μαύρων, διὰ τὸ βραβεῖον, καὶ τὸν μισθὸν τῆς Ἀρετῆς αὐτῆς, καὶ τῆς κόπων, ὁ 5'. Ἀλφόνσος ὁ Βα-

(α) Κεῖται μεταξύ πρὸ 36° Βαθμ. ἔ 50. λεπτ. ἔ πρὸ 46°, ἔ 6' πρὸ Πλάτος. περιέχουσα 5°. βαθμ. ἔ 10'. μήκος. ἔ μεταξύ πρὸ 8°, 10', καὶ πρὸ 11°. 4' πρὸ μήκος. ἢ Πορτογαλλία ἐκτείνεται ἀπὸ Νότον πρὸς Βορὰν χερδὸν 120. λέγας, ἔ 50, ἔως 60, ἀπὸ δύσιν πρὸς Ἀνατολάν.

Βασιλεὺς τῆς Κασέλλης, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν νόθω
 τῆ Ουγατέρα Τηρεσίαν, εἰς γάμον κοινωσίαν, καὶ εἰς χά-
 ριν παροικίος, τῷ ἔδωκεν ἐκεῖνο τὸ Μῆρος τῆς Ἰσπανίας,
 τὸ ὁποῖον τανυῦ καλεῖται Πορτογαλλία· ἐπέτε οὗτος,
 ὁ α. Ἀλφόνσος κατατροπώσας εἰς εἷνα πόλεμον πρὸς
 Βασιλεῖς τῆς Μαύρων, πρώτος Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλ-
 λίας ἀνηγορεύθη, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 1112. καὶ κατὰ συ-
 νέχειαν οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, ἕως ὅπῃ ἐκόπη εἰς τὴν Ἀφρι-
 κῆν, ὁ τελευταῖος Βασιλεὺς Σεβαστιανὸς, ἐν ἔτει 1578,
 ὁ ὁποῖος ἐτῶν ὄντας 24, ἐπέρασεν εἰς τὴν Μαυριτα-
 νίαν διὰ τὴν βάλαντον εἰς τὸν Βασιλικὸν Ὄρονον, τὸν Μαυ-
 μέθ, τὸν ὁποῖον ἔξωσε τῆς ἀρχῆς ὁ Θεῖος τῆ Ἀβδημέ-
 λεχ, καὶ πολεμήσας μετ' αὐτὸν, ἐθανατώθη ὁ Σεβαστιανὸς
 μετ' ὅλης τῆς ἐξαιρέτης αὐτοῦ, ὁ δὲ Ἀβδημέλεχ εἰς τὸν αὐ-
 τὸν Πόλεμον νικητὴς ἀπέθανεν ἐξ Ἀποπληξίας, καὶ ὁ
 Μωάμεθ ἐπνίγη εἰς ὑλώδεις τόπους· ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ
 Πολέμῳ, καὶ χρόνῳ, ἠφαιήθησαν καὶ οἱ τρεῖς ἔτοι Βασι-
 λεῖς· τὸν Σεβαστιανὸν διεδέχθη ὁ Θεῖος τῆ μέγας ὁ Ἐν-
 εῖκος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς ἐξουσίας τὴν Πορτο-
 γαλλίαν ὁ β. Φίλιππος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, καὶ
 τὸ Βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας μετέπεσον εἰς τὴν Βασι-
 λέα τῆς Κασέλλης, καὶ ἔτις ὅλη ἡ Ἰσπανία ἐπανῆλθεν
 εἰς Μοναρχίαν, ὡσαύτ' εἰς τὸν καιρὸν τῆς Γότθων· ὥστε
 ἀπὸ τῆ 1110. ἔτις, μέχρι τῆ 1580, ἔτις εἰς διάστημα
 ἐτῶν 470. ἐδέχθη ἡ Πορτογαλλία ἐδικῆς τῆς Βασιλεῖς
 δεκαεπτὰ· εἶτα δὲ ἐν ἔτει 1640, τῆ γ. τῆ Δεκεμβρία,
 Ἰωάννης ὁ Βελγαντινὸς Δεξ, ἔλαβε πάλιν τὸ διάδημα,
 καὶ ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς ὑπὸ τῶν Πορτογάλων, καὶ ἐβε-
 βαιώθη, ὀνομαθεὶς καὶ αὐτὸς Καθολικὸς, ἀγνοῶντος τῆ
 Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Φιλίππε τῆ Τετάρτη· ὁμοίως
 καὶ οἱ διάδοχοί τε, οἱ ὁποῖοι ἐ μόνον τὴν Πορτογαλλίαν
 ὀρίζουσιν, ἀλλ' ἔτι καὶ ἄλλας Ἐπαρχίας, καὶ Πόλεις, καὶ
 Φρέγια, εἰς διαφόρους τόπους, εἶον εἰς τὴν Ἀμερικῆν,
 τὴν

τῷ Βρασιλίαν, Ἐπαρχίαν μεγάλην, διηρημένω εἰς 14, Στρατηγίας, τὰς Ἀζώρας Νήσους εἰς τὸν Ὠκεανὸν τὸν Ἀτλαντικὸν, καὶ ἄλλας ὁμοίως εἰς τῷ Αἰθιοπίαν, εἰς τῷ Ἀνατολικῷ Ἰνδίαν, καὶ εἰς ἄλλας τόπους, καὶ Νήσους, ὡς ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ρηθῆσεται.

4. Ἐθνη τὸ πάλαι τῆς Λαυσιτανίας ἦσαν, οἱ Λαυσιτανοὶ, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀνδρακώτατοι πάντων τῶν λοιπῶν Ἰαπωνῶν, ταχεῖς, ἔξυπνοι, ἔτοιμοι, κοπιαστικοί, καὶ ἐμπειρότεροι τῆς Ναυτικῆς ὄσον καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα καιρῶν, ἀπέκτισαν πολλὰς τόπους, εἰς τῷ Ἀφρικῆν, εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀμερικῆν· οἱ Οὐέτωρες, οἱ ὅποιοι ἐκατοίκουν εἰς τὸ Μεσημβρινὸν Μῆρος τῆς Βασιλείου τῆς Λεγιῶνος, καὶ εἰς τὸ Βόρειον Μῆρος τῆς Ἐξτρεμαδέρας, καὶ οἱ Κελτικοί, οἳ τινὲς καὶ Νηεῖαι, καὶ Πραισαμμαρκοὶ ὑπὸ τῆ Πλινίᾳ ἐπονομάζονται, οἳ πάντες περὶ τὸ Κελτικὸν Ἀκρωτήριον, τὸ ὅποιον Ἀρταβρον καλεῖται, καὶ κοινῶς Κάπο δὲ Φίνις Τέρρε.

5. Οἱ ἐξάιρεται Ποταμοὶ τῆς Πορτογαλίας εἶναι ὁ Μίνιος, κοινῶς λεγόμενος Μίνχο, ὁ ὅποιος χωρίζει ταύτην τῆς Γαλακίας ἄρχεται ἐκ τῶν Περάτων τῶν Ἀσέρων, (α) καὶ ποτίζων τὴν Τύδην, Κάσρον τῶν Καλλιῶν, εἰς τὸν Ὠκεανὸν εἰσέρχεται. Ὁ τόπος δὲ εἰς διαβαίνει, δίδει πλῆθος Χαλκῆς, Μολύβδου, καὶ Μινίᾳ, ἀφ' ἧς καὶ ἐκλήθη Μίνιος. ὁ Δώρειος, ἢ καὶ Δαρείας, κοινῶς Δεῖρο, ὁ μέγιστος τῶν Ποταμῶν τῆς Ἰαπωνίας, ἀρχεται ἐκ τῆ παρακειμένης τόπος τῆ Νεμαντία, καὶ μετὰ ταχύτατον τρέξιμον, εἰσέρχεται διὰ τῶν Ἀσέρων, καὶ Οὐέτωρων, εἶτα διὰ τῶν Καλλιῶν, καὶ Λαυσιτανῶν, εἰς τὸν Ὠκεανὸν, εἰς μακρὰν τῆς πόλεως Πόρτο. Ὁ Μόνδας κοινῶς Μονδέγο, τρέχων διὰ τῆς Κοιμβείκης πόλεως εἰς τὸν Δυτικὸν Ὠκεανὸν, μεταξύ τῆ Δωρείᾳ, καὶ Τάγης, 10. Βρα.

(α) Ἀπὸ τοῦ βόρειου μέρους τῆς Ἰαπωνίας.

10. Μίλια εκατέρωθεν ἀφισάμενος κατὰ τὸν Πλίνιον ὁ Τάγος κοινῶς Τάϊο, ἢ Τέϊο, ἀρχεται ἐκ τῆς Ὀρόσπεδα Ὀρως, διὰ διττῆς πηγῆς, καὶ διὰ πολλῶν πόλεων, τῆς Τωλέτε, τῆς Λιβωρίας, τῆς Καισαρείας, Νόρβας, τῆς Σκάλαβις, καὶ τῆς Λισβώνας τρέχων, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν. Ἀλισθόνται εἰς ἐπιτόν τὸν ποταμ. ἰχθεῖς, καὶ ὄσρακόδερμα. Ὁ Ἄννας, κοινῶς Γαδιαά, ἀρχεται ἐκ τῆς Λαμιτανῆς ἀγρῆς, ὅς τις κοινῶς καλεῖται Κάμπο δὲ Μοντιέλ, καὶ χωρίζων τὴν Λασιτανίαν τῆς Βαυτικῆς, μετὰ 60. Μίλια, εἰσέρχεται εἰς τὸν Γαδιτανὸν Κόλπον. Διὰ δὲ τῆς σμικροτέρας ποταμ. ἐν τῇ περὶ ἑκάστη τόπῳ ρηθῆσεται (α). Ὁ Αἰγιαλὸς τῆς Λασιτανίας, ἀγάζει τὸν Κεραύνιον Λίθον, ὁ ὁποῖος χρησιμῶς (ὡς λέγουσιν) ἐναντίον τῆς Κεραυνῶν. Οἱ Λασιτανοὶ ἔζων τὸ πάλαι, ὡσπερ οἱ Λάκωνες, κατὰ τὸν Σράβωνα, ἐσφαγματόλοντο καὶ διὰ χημάτων, ἀλλὰ διὰ συμβολαίων, καὶ διὰ μιᾶς ἀπλῆς τροφῆς ἐτρέφοντο καὶ τὰ λοιπὰ ζήτει παρ' αὐτῶ. (β)

6. Διαιρεῖται πανυῖ ἡ Πορτογαλία εἰς Πρῶτη Ἐπαρχίας, εἰς τὴν Βορείαν δηλαδὴ Ἰντεραμνίαν, (Ἰντεραμνία θέλει νὰ εἴπῃ Μεσοποταμία.) εἰς τὴν Τρανσμενταῶν, ἢτοι

(α) Ὁ ἄνθρωπος τῆς Πορτογαλίας εἶναι καθαρὸς καὶ ἀκραῖς εἰς αἰς πλέον μεγάλας ζέσας τῶ θέρους, πάντοτε πνίει ἐκεί εἰς δροσερώτατος ἀήρ, ὅς τις φροξελῆ μεγάλῳ ὑγίαν εἰς αἰς ἐγκρατικῆς αἰς. ὁ χειμῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλῆστον γίνεται βροχερώτατος, τὸ θέρους ἢ βροχὴ εἶναι πάντοτε, τῶ χειμῶνος ἢ ψύχρα εἶναι πολλὰ σιδαντικῆ, καὶ μὲ ὅλον πᾶσι δὲ σιωπιδίζουσι νὰ ἔχουσι καμῶνας διὰ φωτιάς. Ἐνίοτε τὸ θέρους γίνονται μερικαὶ καύσεις ἀνυπόφερτοι. Ὁ πότος εἶναι ὑποκείμενος εἰς μεγάλας σεισμῆς διὰ αἰς ἐμπειροχομεύας πολλαὶ καυσικαὶ ὕλας, αἱ τινες ποδακίς ἐπιπολάζουσι ἔς εἰς αἰς ρεῖθρα τῶ Τάγος ποταμῆ. ὁ τῶ 1755 μεγάλος ἐκεί σεισμός κατακρέμνισε τὴν Λισβῶνα, καὶ πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καταπλάκωσε.

(β) Ἐξαίρετοι ποταμοὶ εἶναι ἐτι, ἡ Λίμα (λήθη), ἡ Νεῖβα. (Νεῖβις), ὁ Καυάδος, (Κηλαδός), ὁ Πωλομαῖος (Καυός). Ἄντι (Ἄντος) ἔστι ἡ Ταμίγα.

ἤτοι τὴν πέραν τῆς Ὀρῶν· εἰς τὴν Βεΐραν· εἰς τὴν Ἐξτρε-
μαδύραν, καὶ εἰς τὴν Τρανσαγαύαν, εἰς τὰς ὁποίας προ-
σίδεται καὶ ἡ Ἀλγαρβία, ὅχι ὅμως ὡς Ἐπαρχία ἀλλ' ὡς
ἴδιον Βασίλειον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β'.

Περί τῆς Ἐπαρχίᾳ, καὶ τῆς ἐν αὐταῖς Πόλεων
τῆς Πορτογαλίας.

1. Ἡ Βορεία Ἰντεραμνία, Ἐπαρχία ἕσα τῆς Λασι-
τανίας, περικλείεται μεταξύ τῶ Δωρίς, καὶ Μινίε πῶν
ποταμ. ἑξάϊρετον Πόλιν καὶ Μητρόπολιν ἔχει τὰ Βράκα-
ρα, κοινῶς Βράγαν, ἣτις εἶναι ἀρχαία, καὶ ἰκανῶς εὐρύ-
χωρος, πρὸς τὸν Καβαδὸν ποταμ. κειμένη, με' Θρόνον
Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος ἔχει ὁμοίως καὶ πνευματικὴν
καὶ κοσμικὴν ἐξουσίαν, καὶ φιλονικεῖ περὶ πῶν φρωτείων τῆς
Ἰσπανίας, με' τὸν Τωλητανὸν Ἀρχιεπίσκοπον· ἀφίσταται
τῶ Αἰγιαλῶ τῶ Ὠκεανῶ 5. λέγες, ὅσας καὶ τῆς Οὐϊάνας
πρὸς Ἀνατολᾶς, καὶ λοιπὰς Πόλεις ταύτας. Πόρτις Κά-
λε, κοινῶς Τζικδάτ δὲλ Πιέρτο, καὶ ὑπὸ τῆς Βέλγων
Πορταπόρτ, Πόλις μεγάλη, καὶ Ἐμπόριον περίφημον,
ἐγγύς τῆς ἐκβολῶν τῶ Δωρίς ποταμ. κειμένη, μόλις
μίαν Λέγαν πόρρω τῆς ἄκρας τῶ Ἀτλαντικῶ Ὠκεανῶ,
καὶ 7. λέγες ἀπέχουσα τῆς Βράγας πρὸς Μεσημβρίαν, καὶ
12. λέγ. τῆς Λαμέκας πρὸς Δυσμάς, ἔχει Θρόνον Ἐ-
πισκόπου, ὑπὸ τὸν Βράγης Ἀρχιεπ. Οὐίλλα Ρηγία,
κοινῶς Βίλλα Ρεάλ ἤτοι Κώμη Βασιλική, Πόλις περί-
φημος, με' Τίτλον Δεκάτε, ἀπέχουσα τῆς Λαμέκας 4.
λέγες πρὸς Βορέαν, καὶ 3. τῶ Δωρίς Ποταμῶ. ὁ Ποτα-
μὸς, ὅπῃ τρέχει ἀνάμεσα τῆς Βράγας, καὶ τῶ Μινίου
ποταμ. λέγεται Λίμιος, καὶ Λιμαίας, καὶ Ποταμὸς Λί-
θης ὑπὸ τῶ Στράβ. καὶ κοινῶς Λίμα, διὰ τὸν ὁποῖον λέ-
γεται ὁ Μύθος πῶν Μήλων τῆς Δήθης, ἢ κατὰ τὸν
Στράβ.